

Opustite! — ali to mi ne
mogli v. poslati. Tiste "Polidike"
v kateri je izšel moj "Čl. s prepisanim
Jakovci, Van
bilo zbravani.

Velesejerna gospodična!

Vašo ljubeznivo karto sem prejel in
vam ravnada z veseljem dovoljnjem, da
prevadete iz mojih stvari kar vam
je drago. Toda, opustite, — kateri
jezik pa prav za prav mislite in
katere moje stvari? Lepo vas prosim,
pustite peemi pri miru. Ne sanjam
se jih ravno, toda če mislite kaj
prevajati, vzemite mojo prozo.

Čital sem, da ste se klabili že po
Svici, — Vaša pisma v "Narodu" so bila
imenitna; zakaj ste prenehali z njimi?
Povejte mi, prosim vas, velesejerna
gospodična, ali imate res še kakšno
idealizma na razpolago, kakor se vidi
iz vsake vaše črke? Bog vas blago
slovi, jaz govidam več take ljudi
kakor ste vi, kakor je Zupancič
kakor je par mladih peemihor
v Ljubljani. Od kod imate to veselje
do življenja? Jaz se nimam sive
brade in vendar me je že vse mimilo,
kar me je ozneemijalo in navednevalo
še pred par leti.

Kako je z našo literaturo? Zdaj se
 sliši pravi poredko ("Novenke" ne dobim
 v roko)... jaz, pisem mnogo, od kar
 sem postal soliden. Postal sem
 namreč soliden. Očiteli so mi časih,
 da sem zapeljal segr in onega
 naveden dneva vladavice; ali zdaj
 je vse zapeljavanje pri kraju in
 jaz sem postal soliden. Tako se
 spreminjajo časi. Zame je to jako
 veselo, ali žalostno je za naš mili
 narod in za našo literaturo. Kar
 je namreč razposajenosti, kudočnosti,
 izkodoželjivosti in drugih takih
 reči v meni; gre zdaj vse na papir
 ker ne najde drugih izhodov. Prej
 sem daljal knjigarjem in redakterjem
 samo ostanke, drugo sem zaglivel;
 zdaj je narobe. Tu je nekaj: Prej
 sem se zaletkoval s naše politike,
 literate in druge klepetulje iz svele
 navdušenosti in iz rodoljublja; zdaj
 nimam več nobene navdušenosti
 in nobenega rodoljublja in kar delam,
 delam iz same čiste, nepokvarjene
 kudočnosti. Popolnoma nedolžno in
 nevede sem iskropil s stropom

upornosti svoje dolge perijode, a zdaj
 zlivem da stupi vanje in vem dobro,
 da je stup. Napraviti mislim nameni
 trgovino eno groso s stupom upornosti:
 nemučajnja veseli avtoritet, cerkvenih,
 državnih itd. Kaj mislite o tem načrtu?
 Jez sem za tako trgovino sposoben
 kakor nihče drugi. Vsi ljudje vedo,
 da sem čisto pohujšan, ničvredem
 in zanikern človek, ki je zapravil
 vse svoje lepe danove; zato imam
 proste roke in ne morem več izgubiti
 dobrega imena. — — — Pisali so
 mi James, da je moja drama lepo
 vpele. To je pohvalba mojemu srcu
 v teh žalostnih dneh. Ako mi
 aplaudira celo tako zabit publikum,
 kakor je ljubljanski, potem ^{o svojo dostojnostjo}
 se nisem čisto pri koncu. Vendar
 me je ta vpeh nekoliko zmiral, ker
 prav za prav nisem pisal svoje
 drame za ljubljanske kuharice in
 bojine, da se mi je res ponesrečila.
 Kako bi ji drugje aplaudirali? —
 Zdaj sem quicil pisati dolgo istorijo;
 vanjo izlijem ves svoj žal in vso
 svojo žalost nad nemučajstjo in
 nad lopovstvom, ki sem razprostita.

brez konca in kraja po naših lepih
slovenskih pokrajinah. Tripterygium
ob jednem burlesko, kateri pa najbrž
ne bodo tako polohali; kot so pred
sinovinjem mojemu sentimentalnemu
prevencu. — — — Pardon! Torej pre-
najite po svojem ničnem razpoloženju.
Jaz, kakor sem rekel, vam dejem
k temu svoj blagoslov. — — —

A kaj počnete v Pragi? Tam je
 menda tudi Lonsar, moj nekdanji
znanec. Kadar mi je dolgčas, se
spomnim nanj, in takoj me mine
slaba volja. Pripoved - govori mi
ni več tako smešno. — — — Zupanič
studira in lumpa; lumpa sploh
vsa „Slovenija“, ki ima zdaj blizu
do članov. Pomislite si to osupljivo
pijanost! — — — Mura bo izdal svoje
pesmi, izmed katerih so nekateri
jako lepe. Vendar ne seže Zupanič
niti do kolena. — — — Arhece bo postal
v ljubljani popolevni list; Goveken je
to že zdavno storil. Tako bo vsa ljubljanska
literaturna svet v genljevem razglasju.
Bož vas živi!

Juan Cankar

Dunaj,

XVI. Lindnergasse, 26. II. 19.